

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر فاصله ازدواج تا تولد اولین فرزند در شهر تهران با استفاده از مدل های سابقه رخداد وقایع

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات جمعیتی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

حجیه بی بی رازقی نصرآباد - دانشیار جمعیت شناسی، موسسه مطالعات و مدیریت جامع و تخصصی جمعیت کشور

میمنت حسینی چاوشی - دانشیار جمعیت شناسی، محقق در دانشگاه ملیورن استرالیا

محمدجلال عباسی شوازی - استاد جمعیت شناسی، دانشگاه تهران و استاد افتخاری دانشگاه ملیورن استرالیا

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل اساسی کاهش باروری به سطح پایین و بسیار پایین، تاخیر در ازدواج و فرزندآوری است. هدف اساسی این مقاله، بررسی عوامل موثر بر فاصله بین ازدواج تا تولد اولین فرزند در شهر تهران با استفاده از مدل های سابقه رخداد وقایع است. حجم نمونه، ۴۵۶ زن ازدواج کرده ۱۵-۴۹ ساله شهر تهران است. به منظور برآورد فاصله بین ازدواج تا تولد اول، از روش کاپلان مایر و برای شناسایی عوامل موثر بر آن، از مدل بقای لوگ لوجستیک با شکنندگی مشترک گاما استفاده شده است. نتایج نشان می دهد، میانه فاصله ازدواج تا تولد فرزند اول، ۳۳ ماه است. تاخیر در انتقال به مادری، از ویژگی های کوهورت های ازدواجی اخیر است. فاصله تولد اول برای زنان با تحصیلات دیپلم و کمتر (TR=۷۶۵/۰) نسبت به تحصیلات دانشگاهی، کوتاه تر است. زنانی که در سن بالاتری ازدواج کرده اند، در فاصله کوتاه تری، فرزند اول خود را به دنیا آورده اند. زنان شاغل در فاصله طولانی تری فرزند اول خود را به دنیا آورده اند (TR=۳۰۱/۱). به طور کلی زمان بندی مولید، با سایر حوزه های زندگی از جمله وضعیت شغلی و تحصیلی زنان پیوند دارد. ایجاد زمینه ای برای هماهنگی بین اشتغال، تحصیل و فرزندآوری تاثیر عمده ای در برنامه ریزی صحیح برای طرح های افزایش جمعیت و تسهیل ایده آل های باروری زوجین خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

تاخیر فرزندآوری، باروری، تولد اول، ازدواج، تابع بقاء، شکنندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1514738>

